

Ушаков Дмитро Андрійович

**(23.10.1919, с. Архангельське Бєлгородського повіту
Харківської губернії (нині – Шебекінський район
Бєлгородської області) – 4.11.2011, м. Харків).**

**Герой Радянського Союзу, учасник бойових дій у Другій
світовій війні, журналіст за фахом, історик,
директор Центральної наукової бібліотеки Харківського
державного університету (нині – ХНУ імені В. Н. Каразіна),
почесний доктор ХНУ імені В. Н. Каразіна.**

Народився у в селянській родині. 1937 р. закінчив Новотаволжанську середню школу. У 1938–1939 рр. працював учителем російської мови та директором неповної середньої школи в с. Неклюдово Шебекінського району. Заочно навчався у Курському педагогічному інституті, закінчив курси з підготовки вчителів. У грудні 1939 р. став курсантом Чернігівського військово-інженерного училища, яке закінчив у травні 1941 р. у званні лейтенанта. Прибув до військової частини і прийняв командування саперним взводом.

З початку Великої Вітчизняної війни брав участь у оборонних боях на Південно-Західному фронті в районі міст Луцьк, Броди, Рівне, Новоград-Волинський, Малин, де у липні 1941 р. зазнав перше тяжке поранення. У грудні 1941 р. повернувся на фронт. Командував інженерною ротою, був заступником командира мотоінженерного, інженерно-саперного батальйонів Воронежського фронту. Брав участь у боях на Курській дузі та у Белгородсько-Харківській операції, за що нагороджений орденом Червоного Прапора.

У квітні 1943 р. його призначено командиром 48 окремого інженерно-саперного батальйону 60-ї саперно-інженерної бригади у складі 7-ї гвардійської армії Степного фронту.

23 вересня 1943 року. Красноград

У жовтні 1943 р. за мужність та відвагу, вміле командування при забезпеченні переправи через р. Дніпр був удостоєний звання Героя Радянського Союзу.

7 грудня 1943 року

14 січня 1944 року. Покровське під Кіровоградом

Брав участь у визволенні Румунії, Угорщини, Чехословаччини. У грудні 1944 р. отримав тяжке поранення на р. Грон (Чехословаччина). Після лікування в госпіталях, у листопаді 1945 р. направлений до Австрії помічником начальника штабу інженерних військ 4-ї гвардійської армії. Наприкінці 1946 р. за станом здоров'я звільнений у запас.

1947 р. вступив на відділення журналістики філологічного факультету Харківського державного університету, яке закінчив у 1952 р. з відзнакою. Студентом отримав звання «Почесний відмінник ХДУ» за відмінне навчання, дисциплінованість та активну участь у житті університету.

1950 рік. Студент III курсу філологічного факультету.

Сталінський стипендіат

1952 р. був рекомендований до аспірантури при кафедрі марксизму-ленінізму, яку закінчив у 1956 р. З 1956 по 1998 рр. працював викладачем, старшим викладачем (1958), доцентом (1975) кафедри марксизму-ленінізму (згодом – кафедри історії КПРС, політичної історії, українознавства).

***Квітень 1965 року. Москва. Зустріч з генерал-лейтенантом
інжвійськ, професором В. Пляскіним***

1959–1963 рр. обіймав посаду директора Центральної наукової бібліотеки ХДУ за сумісництвом. Керував роботою по об'єднанню фундаментальної та учбової бібліотек ХДУ, по переїзду в нову будівлю.

Автор понад 30 друкованих праць.

Нагороджений орденом Леніна та медаллю «Золота Зірка» Героя Радянського Союзу, орденом Червоного Прапора, Вітчизняної війни I ст., Суворова III ст., Богдана Хмельницького I–III ст., медалями.

2004 р. присвоєне звання «Почесного доктора Харківського університету».

Березень 1967 року. Доцент держуніверситету

(С.Б. Глибицька)